

Jäsenvaltion mahdollisen perusoikeuksien loukkauksen osalta tilanne on seuraava: Komission velvollisuus on varmistaa perusoikeuksien noudattaminen yhteisön lainsäädännön alalla, mutta sillä ei ole valtaa tutkia yhteisön oikeuden ulkopuolella olevan kansallisen lainsäädännön ja käytännön yhdenmukaisuutta Euroopan ihmisoikeussopimuksen kanssa. Tämä ilmenee tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (muun muassa asioissa Demirel, Wachauf ja E.R.T.) ja heijastuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohtaan.

Komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua jäsenvaltioiden päätöksiin, jotka koskevat kolmansien maiden esittämiä luovutuspyyntöjä, kuten tässä tapauksessa Khemais Toumin luovutusta Ranskasta Tunisiaan. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät asiaa.

Lisäksi on syytä korostaa, että toistaiseksi ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 63 artiklaan perustuvia yhteisön säännöksiä, jotka koskisivat tilannetta, jossa Toumi olisi hakenut tai hakisi turvapaikkaa Ranskasta. Erityisesti ehdotus direktiiviksi turvapaikkamenettelyjen vähimmäisstandardeista ja direktiiviksi pakolaisen tai muutoin kansainvälisen suojelun tarpeessa olevan henkilön kriteereistä ovat vielä neuvoteltavana neuvostossa. Tällä hetkellä ei siis ole voimassaolevaa yhteisön lainsäädäntöä, jonka perusteella komissio voisi tutkia yksittäisiä turvapaikka- ja maahanmuuttotapauksia, eikä sillä näin ollen ole valtaa puuttua Ranskan viranomaisten toimintaan sellaisen lainsäädännön perusteella.

(2003/C 242 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3927/02

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(15. tammikuuta 2003)

Aihe: Ohjelmistojen patentointi

Mitä komissio voi tehdä varmistaakseen, että sen ehdotukset ohjelmistojen patentoimiseksi eivät poista Internet-käyttäjien etua saada käyttöönsä päivitettyjä sovelluksia ja käyttöjärjestelmiä, jotka on kehitetty ilmaisten ohjelmistojen ja avoimen lähdekoodin sisältävien ohjelmistojen avulla?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2003)

Tietokoneohjelmistot eivät sellaisenaan ole patentoitavissa Euroopan patenttisopimuksen ja jäsenvaltioiden lakien mukaisesti, eikä komissiolla ole aikeita muuttaa tätä tilannetta.

Näin ollen komission helmikuussa 2002 tekemässä ehdotuksessa direktiiviksi tietokoneella toteutettujen keksintöjen patentoitavuudesta (!) ei ole tarkoitus laajentaa patentoitavuuden alaa. Sen sijaan siinä on tarkoitus vahvistaa patenttivirastoille ja tuomioistuimille yhdenmukaiset säännöt, joita ne noudattavat arvioidessaan sellaisten keksintöjen patentoitavuutta, joissa käytettäviin laitteisiin tai menetelmiin liittyy tietokoneohjelmistojen käyttö. Tämä on tarpeen sen vuoksi, että Euroopan patenttisopimus sitoo jäsenvaltioita, vaikkei se olekaan nykyisellään osa yhteisön lainsäädäntöä. Käytännössä vastaavia kansallisia lakeja ei aina tulkita yhdenmukaisesti varsinkaan silloin, kun tarkasteltavana on yksityiskohtaisia erityiskysymyksiä.

Direktiivi, jossa ei muuteta yleistä tasapainoa sen välillä, mitä voidaan patentoida ja mitä ei, ei riistä Internetin käyttäjiltä mitään, mitä he olisivat muuten voineet käyttää hyväkseen. Sekä ohjelmistojen käyttäjien että kehittäjien, olipa sitten kyseessä ilmainen, avoimen lähdekoodin sisältävä tai muu ohjelmisto, olisi voitava hyötyä paremmasta oikeusvarmuudesta ja käytänteiden yhtenäisyydestä, joiden pitäisi toteutua direktiivin myötä.

Tietyt tarkistukset, joista on keskusteltu ehdotuksen käsittelyn yhteydessä neuvostossa, parantaisivat oikeusvarmuutta vieläkin enemmän määrittelemällä tarkemmin ne asiat, jotka olisi jätettävä patentoitavuuden ulkopuolelle, koska ne eivät tuo lisäystä tekniikan tasoon. Komissio on todennut tarkastelevansa näitä tarkistuksia meneillään olevien neuvottelujen kuluessa.

Lisäksi ehdotuksen 6 artiklaan sisältyy tärkeä ohjelmistojen kehittäjiä koskeva suojalauseke. Sen ansiosta patenttioikeuksien käyttäminen ei voi vaikuttaa poikkeuksiin, joista säädetään tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta 14 päivänä toukokuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/250/ETY⁽²⁾ ja jotka liittyvät tekijänoikeuteen ja tavoitteeseen saavuttaa yhteentoimivuus.

Ehdotuksen 7 ja 8 artiklan mukaisesti komissiota vaaditaan seuraamaan tietokoneella toteutettujen keksintöjen vaikutusta innovaatiotoimintaan ja kilpailuun Euroopassa ja kansainvälisesti ja antamaan neuvostolle ja parlamentille kertomus. Tämä säännös, joka ei koske pelkästään direktiivin vaikutusten tarkastelua, tarjoaa hyödyllisen menettelytavan alalla ilmeneviin ennakoimattomiin tapahtumiin vastaimiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 151, 25.6.2002.

⁽²⁾ EYVL L 122, 17.5.1991.

(2003/C 242 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0010/03

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Euroopan vesiviranomainen

Jäsenvaltiot ponnistelevat korkean vedenpinnan ja tulvien vuoksi yhä useammin etenkin Tonavalla, Elbellä, Reinillä, Maas- ja Schelde-joilla.

Ongelma johtuu osittain kokonaisvaltaisen vesihallinnon riittämättömyydestä. Kyse ei ole ensisijaisesti veden laadusta. Veden laadun alalla on viimeksi kuluneiden vuosikymmenien aikana edistytty huomattavasti, etenkin 22. joulukuuta 2003 voimaan tulevalla yhteisön vesipolitiikan puitteista annetulla direktiivillä (2000/60/EY⁽¹⁾). Direktiivin mukaan (liite I) veden määrä on rekisteröitävä, mutta siitä ei tarvitse laatia säännöksiä.

Veden laadun valvontaa varten on samanaikaisesti luotu kansainvälisiä elimiä, kuten Reinin ja Tonavan suojelukomissiot. Olemassa olevilla kansainvälisillä vesihallintoelimillä ei ole kuitenkaan veden määrää koskevia valtuuksia. Veden määrää valvovat liian monet alueelliset ja paikalliset vastuussa olevat viranomaiset, jotka ottavat liian vähän huomioon tarpeen luoda ja ottaa uudelleen käyttöön luonnollisia patoaltaita ja jotka eivät varmista riittävästi jokien vesijätömaiden hyvää hallintaa ja patoja koskevaa kestävää politiikkaa. Näiden laiminlyöntien seurauksena alajuoksulla tapahtuu usein tuhoa, kuten Elbellä ja Tonavalla vuonna 2002 ja melkein vuosittain Reinillä, Maasilla ja Scheldellä.

Onko komissio samaa mieltä kanssani, että veden määrän hallinta rajoja ylittävillä jokialueilla on rajat ylittävä ongelma, johon voidaan puuttua tehokkaasti vain Euroopan tasolla?

Onko komissio valmis lyhyellä aikavälillä varmistamaan, sisältyykö perussopimuksien määräyksiin riittävää oikeusperustaa, jotta perustettaisiin viimeinkin suuria rajat ylittäviä jokia valvova eurooppalainen viranomainen, joka voisi Elben, Reinin, Maasin ja Schelden tilanteesta aloittaen ryhtyä toimiin kansainvälisten veden määrä koskevien ongelmien vuoksi?

Jos komissio katsoo, että nykyinen lainsäädäntö ei ole riittävä, onko se valmis ilmoittamaan, mihin toimiin olisi ryhdyttävä sellaisen oikeusperustan luomiseksi, jolla voidaan puuttua rajat ylittävien suurten eurooppalaisten jokien veden määrää koskeviin ongelmiin?

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.